

İDİOPATİK HİPOPARATİROİDİZM (BİR OLGU NEDENİYLE)

Hasan ÖZKAN, Mehmet A. TÜRKmen, Gülersu IRKEN

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

ÖZET

İdiopatik hipoparatiroidi genellikle çocukluk yaşlarında çıkan, etiyolojisi belirlenemeyen ve parathormon eksikliği ile karakterize bir paratiroid bez bozukluğudur. Bu hastalık izole olabileceği gibi poliglandüler yetmezliğin bir komponenti olarak da bulunabilir. Hipokalemik konvulzyon, onikomikoz, alopesi totalis ve polinöropati kliniği gösteren ondört yaşındaki bir erkek hastada yapılan incelemeler sonrasında idiopatik hipoparatiroidi tanısı konmuş ve olgu literatür bilgileri ışığında tartışılmıştır.

SUMMARY

Idiopathic hypoparathyroidism is a parathyroid gland disorder with unknown etiology which is characterized by deficiency of parathyroid hormone. It may occur in an isolated form or as a component of other polyglandular deficiencies. A fourteen-year old boy with hypocalcemic convulsions, onychomycosis, alopecia totalis and polyneuropathy was diagnosed as idiopathic hypoparathyroidism according to his clinical and laboratory findings. The related literature were discussed.

Anahtar sözcükler: Hipoparatiroidizm, polinöropati

Key words: Hypoparathyroidism, polyneuropathy

İdiopatik hipoparatiroidi etiyolojinin belirlenemediği, parathormon yetmezliğine bağlı ortaya çıkan bir hastaluktur. Çocukluk çağında ortaya çıkan ve idiopatik olarak adlandırılan hipoparatiroidilerin büyük bir çoğunluğunda otoimmün mekanizmalar rol oynamaktadır. İdiopatik hipoparatiroidizm terimi altında incelenen vakaların küçük bir bölümünde incomplet DiGeorge sendromu veya otozomal dominant familial hipoparatiroidizm söz konusudur (1).

İdiopatik hipoparatiroidilerin büyük kısmını oluşturan otoimmün hipoparatiroidi tek başına olabileceği gibi Addison hastalığı ve/veya kronik mukokütan kandidiazis ile birlikte olabilir. Farklı dokulara karşı antikor insidansının artmış olması bu hastalığın otoimmün temele dayandığını düşündürmektedir. Otoimmün hipoparatiroidi, Addison hastalığı ve kronik mukokütan kandidiazisten en az ikisinin birlikte bulunduğu durumlarda poliglandüler otoimmün hastalık tip I deyimi kullanılır (2). Kandidiazis hemen her zaman diğer

bozukluklardan daha önce ortaya çıkar. Hipoparatiroidi ise sıkılıkla Addison hastalığından önce saptanır. Otoimmün hipoparatiroidi ile birlikte görülebilen diğer bozukluklar ise alopesi areata veya totalis, malabsorbsiyon bozuklukları, pernişiyöz anemi, gonadal yezmezlik, kronik aktif hepatit, Hashimoto tiroiditi, vitiligo, diabetes mellitus ve immunglobulin A eksikliğidir (3).

Hipoparatiroidizmin semptom ve bulguları arasında hipokalsemi nedeniyle oluşan tetani önceliklidir (4). Klinik tabloya bazen konvültziyon (grand mal, petit mal ve fokal epileptik nöbetler), kafa içi basınç artması ve papil ödemi, psikiyatrik ve mental bozukluklar gibi santral sinir sistemi bulguları hakim olabilir.

Uzun süreli hipokalsemiye bağlı olarak diş mine hipoplazileri ve katarrakt gelişebilir. Deri genellikle kurudur, üzerinde egzema gözlenebilir. Tırnaklar kolay kırılır, saçlar kaba ve kurudur. Bu hastalarda sık olarak tırnaklarda ve ağız köşelerinde kandida enfeksiyonu gelişebilir.

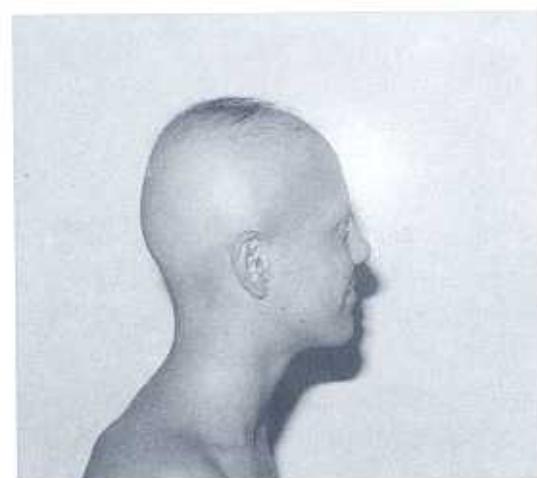
Laboratuvar incelemelerinde hipokalsemi ile birlikte hiperfosfatemi bulunur. Serum alkan fosfataz seviyesi genellikle normaldir. Kesin tanı radioimmünnassay ile serum parathormon düzeyindeki düşüklüğün ve parathormon verilmesi ile kan kalsiyumunun ve idrarda cAMP'nin artmasını gösterilmesi ile konur (5).

Bu yazında Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Kliniğinde idiopatik hipoparatiroidi tanısı alan ondört yaşındaki bir erkek hasta, nadir görülen bir hastalık olması ve polinöropatinin eşlik etmesi nedeniyle takdim edilmiştir.

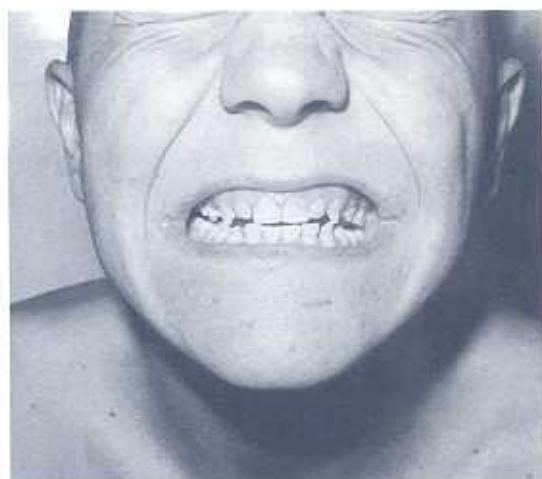
OLGU SUNUMU

Ondört yaşında erkek hasta kol ve bacaklarda uyuşma ve kasılma şikayetiyle hastanemize getirildi. Hikayesinde hastanın uyuşma şikayetlerinin bir yıl öncesinden başladığı ve hastanemize başvurduğu gün bilinc kaybı olmaksızın kol ve bacaklarda tonik kasılması olduğu öğrenildi. Ailenin ilk çocuğu olan hastanın alopesi totalis ve tinea unguum nedeniyle yedi yıldır tedavi görmekte olduğu belirlendi.

Fizik muayenesinde ağırlık: 51 kg (25-50 persantil), boy: 165 cm (25-50 persantil), baş çevresi: 54,5 cm, vital bulguları normal bulundu. Alopesi totalis, el ve ayak parmak tırnaklarında onikomikoz ve buna bağlı kalınlaşma ve deformasyon, patella ve aşıl reflekslerinde kayıp, Trouseau pozitifliği dışında diğer sistem bulguları normal olarak değerlendirildi (Şekil 1,2,3).

Şekil 1. Hastada alopesi totalis görülmekte.

Şekil 2. İdiopatik Hipoparatiroidizm

Şekil 3. Hastanın genel görünümü

Laboratuvar tetkiklerinde; Hemoglobin, lökosit sayısı, periferik kan yayması ve idrar incelemesi, eritrosit sedimentasyon hızı, üre ve glukoz değerleri normal olarak bulundu. Serum sodyum, potasyum, magnezyum değerleri normal olup serumda kalsiyum: 1.01 mmol/l, inorganik fosfor: 13 mg/dl, alkanen fosfataz: 232 IU/l olarak tespit edildi. Serum parathormon: 1.8 ng/ml (normali 10-55 ng/ml), T3, T4, TSH, kortizol, vitamin B₁₂ ve folat düzeyleri ile 24 saatlik idrarda 17 ke-

tosteroid düzeyi normaldi.İdrarda kalsiyum/kreatinin oranı 0.01 olarak tespit edildi. Elektrokardiografik incelemede QT mesafesinde uzama (QTc: 0.66 saniye) saptandı. Beyin omurilik sıvısı incelemelerinde herhangi bir patoloji saptanmadı.Tırnak kazıntı materyalinin mikolojik tetkikinde maya mantarları görüldü. Alt ve üst ekstremité grafileri, bilgisayarlı beyin tomografisi, batın ultrasonografisi ve elektroensefalografi tetkikleri normal olarak değerlendirildi. Elektromyografik incelemede polinöropati ile uyumlu bulgular saptandı.

TARTIŞMA

Klinik olarak alopsi totalis, el ve ayak parmak tırnaklarında onikomikoz, hipokalsemik konvulziyon ve polinöropati gösteren vakamızın laboratuvar incelemelerinde hipokalsemi, hiperfosfatemi ve normal serum alkanen fosfataz seviyelerinin bulunması ile hipoparatiroidi düşünülmüştür.

Hipokalsemi ve tetani yapan diğer hastalıklarla ve konvulziyona yol açan santral sinir sistemi bozukluklarıyla klinik ve laboratuvar olarak ayrıntı tanıtı yapılan vakanın serum parathormon düzeyinin düşük bulunması ile kesin tanıya gidimiştir. Olgumuzda semptomların başlangıç yaşı ve klinik gidişi göz önüne alındığında idiopatik hipoparatiroidi olabileceği düşünülmüştür. Olgumuzda ne ailesel geçişti düşündürebilecek bir başka olgu tesbiti ne de DiGeorge sendromunu düşündürebilecek hücresel immün yetmezlik ve asosiyel fasiyal ve kardiyak bulgular tesbit edilememiştir. Otoimmün hipoparatiroidi yönünden paratiroid antikorları bakılamamış, ancak poliglandüler otoimmun hastalık tip I yönünden araştırılmış ve poliglandüler yetmezlik saptanamamıştır. Bu nedenle olgumuzda alopsi totalis ve inatçı

onikomikoz bulunması otoimmun bir etiyolojinin rol oynayabileceğini ima etmektedir. Bu hastalarda alopsi nedeni olarak otoimmün zedelenme sonucu saç folliküllerinde lenfosit infiltrasyonu ve atrofi gelişmesi sorumlu tutulmaktadır (6,7,8). İnatçı deri, mukoza ve tırnak monilia enfeksiyonlarına neden olarak jeneralize bir T hücre işlev bozukluğu olmamakla birlikte kandidaya immunolojik yanıtızlık olduğu ileri sürülmektedir(6). Olgumuzda idiopatik hipoparatiroidide görüleceğimiz katarakt, dış mine hipoplazisi, basal ganglionlarda kalsifikasiyon ve metafizlerde dansite artımının saptanmamış olması hipokalseminin uzun süredir mevcut olmaması veya hipokalseminin çok düşük seviyelerde bulunmamasına bağlı olabilir. Olgumuzda saptadığımız ilginç bir bulguda polinöropatiidir. Alt ekstremitelerde derin tendon reflekslerinde kayıp saptanması nedeniyle yapılan elektromyografik incelemede polinöropatiyle uyumlu değişiklikler saptanmıştır. Ancak olgumuzda polinöropatiyi izah edebilecek herhangi bir enfeksiyon, ilaç toksisitesi, ağır metal zehirlenmesi, metabolik veya endokrinolojik bir bozukluk veya dejeneratif bir hastalık tesbit edilememiştir. Polinöropatiye idiopatik hipoparatiroidinin neden olabileceği düşünülmüşdür (Olguya tedavi başlamasına ve serum kalsiyum düzeyleri normale dönmesine rağmen polinöropati bulguları devam etmiştir). Bu yönden literatürü taradığımızda herhangibir bilgiye rastlayamadık.

Olguya akut tetani tedavisini takiben günde 50000 U vitamin D3 ve 4 g elementer kalsiyum tedavisi başlanmıştır.

İdiopatik hipoparatiroidi tanısı alan olgumuz gerek nadir görülen bir endokrinolojik bozukluk olması ve gerekse polinöropatinin eşlik etmesi nedeniyle bildirilmiştir.

KAYNAKLAR

1. Tsang RC, Noguchi A, Sterchen J. Pediatric parathyroid disorders. *Ped Clin North Am* 1979; 26: 223.
2. Brändi ML, Aurbach GD, Fitzpatrick LA, et al. Parathyroid mitogenic activity in plasma from patients with familial multiple endocrine neoplasia type I. *N Engl J Med* 1986; 314: 1284.
3. Neufeld M, Maclaren NK, Blizzard RM. Two types of autoimmune Addison's disease associated with different polyglandular autoimmune (PGA) syndromes. *Medicine* 1981; 60: 355-362.
4. Wilson JD, Foster DW. *Textbook of Endocrinology*. Seventh Edition. Philadelphia: W.B. Saunders Company 1985; 1195-1205.
5. Levine MA. Laboratory investigation of disorders of the parathyroid glands. *Clinics in Endocrinology and Metabolism*. 1985; 14: 257.
6. Rook A, Wilkinson DS, Ebling FJG, Champion RH. *Textbook of Dermatology*. Fourth Edition. Oxford: Blackwell scientific publications, 1986; 949-950, 1980.
7. Wilkin TJ. Receptor autoimmunity in endocrine disorders. *N Eng J Med* 1990; 323: 1318-1324.
8. Wortsman J, McConnachie P, Baker JR, Mallette LE. T-lymphocyte activation in adult-onset idiopathic hypoparathyroidism. *Am J Med* 1992; 92: 352-356.